

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1305/2023
14.12.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Дубравке Дамјановић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ и напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Владимира Милановића, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 233/23 од 03.07.2023. године, у седници већа одржаној дана 14.12.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Милановића, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 233/23 од 03.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини К 25/22 од 15.11.2022. године, под тачком 1, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је претходно утврђена казну затвора у трајању од 2 (два) месеца, а под тачком 2 због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 2. у вези става 1. КЗ, за коју му је утврђена казна затвора у трајању од 11 (једанаест) месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 22.07.2021. године до 15.11.2021. године, а коју ће издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора, које не сме напуштати осим у случајевима одређеним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. На основу члана 81. КЗ окривљеном је изречена мера безбедности обавезно лечење и чување у здравственој установи која може трајати и дуже од изречене казне, с тим да се време проведено у

здравственој установи окривљеном урачунава у изречену казну затвора. Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 233/23 од 03.07.2023. године делимично је усвојена жалба Основног јавног тужиоца у Јагодини па је преиначена пресуда Основног суда у Јагодини К 25/22 од 15.11.2022. године у погледу кривичног дела из тачке 2 и одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу окривљеног АА огласио кривим за кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. КЗ, за које му је утврдио казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 1 (једног) месеца, па је задржавајући као правилно утврђену казну затвора у трајању од 2 (два) месеца због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, окривљеном изрекао јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 2 (два) месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 22.07.2021. године до 15.11.2021. године, док је у осталом делу жалбу јавног тужиоца одбио и првостепеном пресуду у непреиначеном делу потврдио.

Против правноснажне пресуде другостепеног суда захтев за заштиту законитости, поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Владимир Милановић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП без означавања конкретне повреде закона из члана 485. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи пресуду другостепеног суда „у корист окривљеног“ или исту укине и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца доставио Врховном јавном тужиоцу, у складу са чланом 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Из образложења поднетог захтева за заштиту законитости произлази да бранилац окривљеног, иако нумерички не означава, захтев подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП наводећи да се у радњама окривљеног АА не стичу обележја кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. КЗ већ обележја кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим.

Према наводима захтева, полицијски службеник ББ критичном приликом није вршио послове јавне безбедности, већ је обавио увиђај и обезбеђивао лице места, што су посебни полицијски послови из члана 30. став 3. тачка 2) Закона о полицији, различити од послова обезбеђивања јавног реда и мира, па је другостепени суд, према мишљењу браниоца, радње које је окривљени предузео, погрешно правно квалификовао као тежи облик кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. КЗ јер се у конкретном случају

може радити само о блажем облику из става 2. истог члана, а што је првостепени суд правилно утврдио својом пресудом.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, се по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. КЗ чини онај ко нападне или прети да ће напасти службено лице у вршењу службене дужности. За постојање квалификованог облика овог кривичног дела из става 2. потребно да је извршењем дела из става 1. овог члана службеном лицу нанесена лака телесна повреда или је пређено употребом оружја, док је за постојање квалификованог облика из става 3. истог члана, поред осталог, неопходно да је дело из става 1. и 2. учињено према службеном лицу у вршењу послова јавне или државне безбедности.

Одредбом члана 30. став 1. Закона о полицији прописано је да су полицијски послови део унутрашњих послова које обавља Полиција, применом полицијских овлашћења, мера и радњи. У ставу 2. истог члана, прописано је да се полицијски послови обављају у циљу остваривања безбедносне заштите живота, права и слободе грађана, заштите имовине, као и подршке владавини права. Истим чланом у ставу 3. под тачкама од 1) до 12), набројани су полицијски послови, приликом којих, сагласно ставу 4. истог члана, полицијски службеници примењују и овлашћења, мере и радње прописане Закоником о кривичном поступку, Законом о прекршајима и другим законима.

Према стању у списима предмета, окривљени АА је у време и на месту описаним у изреци другостепене пресуде, у стању урачунљивости, свестан свога дела и његове забрањености, чије извршење је хтео, напао и претио да ће напасти службена лица у вршењу послова јавне безбедности и то оштећене полицијске службенике ПУ Јагодина - ББ и ВВ, на тај начин што се оштећеном ВВ, који је са ГГ у циљу одржавања јавног реда и мира поступао по патролном налогу број ..., издатом након пријаве ДД, након што му је ВВ ради провере идентитета затражио на увид личну карту, обратио речима „ку.ац ћу да ти дам личну карту, дошли сте да ме малтретирате, пи.ко ћелава је.аћу ти матер, запамтићеш ме, добићеш метак“, након чега се удаљио из дворишта и ушао у своју породичну кућу из које је потом изашао са секиром у рукама, са којом је, заузимајући положај за напад секиром, убрзаним кораца кренуо ка оштећеном ББ, који је по претходној пријави ДД, вршио увиђај његовог стамбеног објекта, да би дошавши у његову близину, подигао дршку секире у висини рамена у намери да му сечивом зада ударац у пределу тела, услед чега се ББ померио три корака уназад, извадио службени пиштољ усмеравајући уста цеви ка земљи и издао наређење „стој, полиција“ након чега је окривљени, направивши два корака у његовом смеру, изговорио „ајде пуцај, пи.ка ти матерна“ након чега се удаљио са лица места у правцу свог дворишта, где је, након пристизања још једне патроле ПУ Јагодина, ухапшен.

Описане радње, који је окривљени АА предузео према службеним лицима-полицијском службенику ВВ, током обављања послова одржавања јавног реда и мира, и према полицијском службенику ББ, током обезбеђивања доказа, садрже сва законска обележја кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. КЗ, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) КЗ, оцењени као неосновани.

Ово стога што су полицајци ВВ и ББ обављали полицијске послове када су нападнути од стране окривљеног, при чему дужност ВВ очигледно спада у послове одржавања јавног реда и мира што ни бранилац у захтеву за заштиту законитости не оспорава. У конкретној ситуацији, када је окривљени оглашен кривим за једно кривично дело извршено према два оштећена лица-полицајца, довољно је да је један од тих полицајаца вршио послове јавне безбедности, да би било испуњено обележје које чини квалификовани облик кривичног дела. Други полицајац, према коме је такође напад окривљеног био усмерен, вршио је послове увиђаја на лицу места, који такође, према Закону о полицији спадају у полицијске послове који се обављају у циљу остваривања безбедносне заштите живота, права и слободе грађана, заштите имовине, као и подршке владавини права. Према томе, неосновани су наводи браниоца којима се указује на погрешну примену кривичног закона јер радње окривљеног, описане у изреци правноснажне пресуде, испуњавају сва обележја кривичног дела за које је оглашен кривим.

У осталим наводима захтева бранилац окривљеног полемиче о околностима, које по њему имају карактер нарочито олакшавајућих околности које другостепени суд није правилно вредновао приликом одмеравања казне, и тако указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП, у чије разматрање се Врховни суд није упуштао јер не представља законски разлог због ког окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаном пресудом није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Милановића, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић